

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Y. U.**
státní příslušnost Turecká republika

zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou sídlem 602 00
Brno, Milady Horákové 13

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2023 č. j. OAM-703/ZA-ZA11-K11-2023,
ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, nebyla udělena.
2. Žalobce namítal, že je osobou práva neznalou a nebylo mu žalovaným dostatečně vysvětleno, co znamená seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a že se jedná o úkon, kdy ještě sám může předložit správnímu orgánu další důkazní prostředky a sám se může seznámit se zprávami, které žalovaný shromáždil k jeho azylovým důvodům. Žalovaný tím porušil povinnost přiměřeného poučení dle § 4 odst. 2 správního řádu. Žalovanému vytkl, že mu nebylo dáno právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Tímto postupem žalovaného byl zkrácen na svém právu na spravedlivý proces.
3. Žalobce dále namítal, že v Turecku je z důvodu svého původu diskriminován a byl tam podrobován častým policejním kontrolám. Obecně žalobce uvedl, že Kurdi jsou v Turecku diskriminovanou menšinou, Turecká republika neuznává Kurdy jako svébytný národ. Z tohoto postoje vyvěrají veškeré obtíže, s nimiž se Kurdi setkávají v každodenním životě v Turecku. Ať se jedná o užívání kurdštiny na veřejnosti, vzdělávání v kurdštině, pronášení proslovů členy tureckého zákonodárního sboru v kurdštině, projevy kurdské kultury a folkloru. Žalobce namítal, že žalovaný neposuzoval jeho žádost ve smyslu § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Poukázal na to, že v průběhu správního řízení namítal diskriminaci a nerovnost v právech mezi kurdskou menšinou a tureckou většinou a časté policejní kontroly. Česká republika je vázána Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod. Jeho vycestování do Turecka by bylo v rozporu s uvedenou mezinárodní úmluvou. Pokud není v Turecku zaručena rovnost v právech mezi Turky a Kurdy, kdy Kurdové jsou potlačovanou menšinou, a všem bude poskytnuta bezpečnostní ochrana bez rozdílu, nebude moci nikdy tato skupina žít nerušeně svůj soukromý a rodinný život a z těchto důvodů je pak jeho vycestování nemožné. Za situace, kdy žalovaný jeho žádost nijak neposoudil z hlediska § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, rovněž na relevantní judikaturu. Zdůraznil, že žalobci nebylo upřeno právo na seznámení s podklady pro rozhodnutí. Ze spisového materiálu jasně plyne, že žalobce byl předvolán k seznámení s podklady a k tomuto úkonu se nedostavil, jak plyne z č. l. 29 spisového materiálu.
5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 29. 5. 2023. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Turecka, hlásí se ke kurdské národnosti, je muslim. Není členem žádné politické strany ani hnutí a není politicky aktivní. Jeho posledním místem bydliště bylo město Izmir. Do České

republiky přicestoval dne 28. 5. 2023 ilegálně, schovaný v nákladním voze. Cestu mu zprostředkoval kamarád, stála jej 3 000 Eur a vše zaplatil až po příjezdu do České republiky, která ovšem nebyla jeho cílovou zemí. Chtěl dál do Evropy. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že jeho otec po něm kvůli rodinné pomstě požadoval, aby zabil sestru a jejího přítele. Tento čin nechtěl provést. Do vlasti se nemůže vrátit kvůli otci, má strach z reakce rodiny. Jeho otec neschvaloval případný sňatek své dcery s mužem turecké národnosti. To v kurdské kultuře není povoleno. Sestra však s dotyčným mužem utekla a nikdo neví, kde jsou. Otec požadoval, aby žalobce našel svou sestru i jejího partnera a oba zabil. Tento čin měl vykonat jako nejstarší syn, jde o čest rodiny. Neví, proč tento čin nechce vykonat jeho otec sám. Neví, zda k takové pomstě dochází u všech smíšených manželství. Není v kontaktu s nikým z rodiny. Pokud by se vrátil, bojí se zabití. Otec mu tím vyhrožoval. Se žádostí o pomoc se na nikoho obrátit nemůže, nikdo by mu nepomohl. Přestěhovat v rámci Turecka by se také nemohl, protože otec má všude známé a příbuzné, takže by ho našel. To je jediný důvod opuštění země. Se státními orgány Turecka nikdy neměl problémy. Pouze se setkával s běžnými potížemi jako každý Kurd. Nezaměstnanost, neustálé kontroly od policie, rasismus. Na střední škole se jednou kvůli nadávkám popral, jiné vážné potíže stran toho vyloučil.

7. Součástí správního spisu jsou rovněž informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP: Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 4. 8. 2023, Informace IOM: Turecko – Přehled údajů o zemi za rok 2022, červenec 2022, Informace OBSE: Turecko – Profil země, únor 2022, Informace MZV ČR č. j. 103966-6/2022-LPTP, ze dne 16. 3. 2022 a Informace MZV ČR č. j. 125094-8/2022-LPTP: Turecko – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 30. 9. 2022.
8. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 10. 8. 2023 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti nevyužil, přitom předvolání k seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany mu bylo doručeno řádně a včas, jak se podává z listin na č. l. 15 – 14 správního spisu. Žalobce si zásilku obsahující předvolání na poště nevyzvedl. Zásilka byla připravena k vyzvednutí 20. 7. 2023. Na tomto místě soud činí závěr, že žalobní námitka žalobce, že mu bylo upřeno právo na seznámení s podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, je nedůvodná. Žalobce se vlastní vinou s podklady pro rozhodnutí neseznámil.
9. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou obavy z jeho otce, který mu vyhrožuje a žádá, aby zabil sestru kvůli rodinné cti.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.

11. K žalobním námitkám žalobce, které se týkají postavení Kurdů, soud především odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. K postavení Kurdů, nejedná-li se o politicky aktivně činné osoby, resp. osoby zapojené do neúspěšného státního převratu v roce 2016, a o takovouto osobu se v případě žalobce skutečně nejedná, se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v usnesení č. j. 1 Azs 177/2018-28, v němž uvedl, že se „zabýval také postavením kurdské menšiny v Turecku, přičemž v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dospěl k závěru, že obtíže spojené s příslušností k této etnické skupině, nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, příp. vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona“. Dále v usnesení č. j. 8 Azs 352/2018-46 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že „nelze stěžovateli přisvědčit, že by kurdští příslušníci v Turecku byli na celém území státu tak běžně a závažně pronásledováni, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany“ (obdobně se NSS vyjádřil i v dalších usneseních např. č. j. 6 Azs 203/2020-28, č. j. 7 Azs 127/2019-54, č. j. 2 Azs 75/2019-46).
12. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
14. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12a zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Naopak uvedl, že neměl ve své zemi žádné problémy se státními či bezpečnostními složkami.
16. Co se týká podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, krajský soud odkazuje na výše citovaná usnesení Nejvyššího správního soudu a také na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 36/2018-119.

17. Soud nezpochybňuje, že situace ohledně dodržování základních lidských práv v Turecku je problematická. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 303/2004-74, v němž NSS uvedl, že pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory. Soud souhlasí zcela se závěry žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Soud opakuje, že pouhá skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny, nepředstavuje důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť případné obtíže tureckých Kurdů nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu.
18. K žalobním námitkám žalobce, které se týkají jeho potíží s otcem, resp. jeho rodinou, jedná se o potíže se soukromými osobami, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, které je třeba řešit všemi dostupnými prostředky vnitrostátní ochrany, než nastoupí nástroje ochrany mezinárodní. Žalobce ovšem dostupné vnitrostátní prostředky ochrany, jak rovněž zcela správně uvedl žalovaný na str. 3 rozhodnutí, nevyužil, ačkoli tuto možnost měl, jak plyne z podkladů pro rozhodnutí. Fakticky situaci neřešil a po velmi krátké době se rozhodl Turecko opustit. Soud v podrobnostech odkazuje na závěry žalovaného vyjádřené na str. 3 – 4, neboť s nimi zcela souhlasí.
19. Současně soud připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené.
20. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
21. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
22. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – str. 6 až 7, žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací

získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl, a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Žalobce hovořil o potížích s otcem, nutícím ho zabít sestru a jejího partnera, resp. o jeho výhrůžkách, přičemž se jedná o okolnosti, které se týkají problémů se soukromými osobami a jak zcela správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, bylo třeba, aby žalobce využil především prostředky vnitrostátní ochrany, což neučinil, jak rovněž výše uvedeno. Pokud žalobce zmiňoval obecné těžkosti osob kurdského původu, ovšem bez bližší individualizace, soud opakuje, že Kurdové mohou v Turecku čelit určitým nesnázím, ovšem v souladu s výše citovanou judikaturou, je nutno zdůraznit, že tyto nedosahují intenzity vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Závěru žalovaného, že žalobcem tvrzené obavy spolu s dalšími aspekty jeho azylového příběhu nedosahují mimořádného stupně úrovně ponížení a pokoření, aby bylo možné na něj aplikovat článek 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, nelze mu nic vytknout. Námitka žalobce, že žalovaný žádost žalobce neposuzoval dle citované mezinárodní úmluvy, není důvodná. Soud sdílí závěr žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu a ztotožňuje se i s jeho závěrem, že případné vycestování žalobce po posouzení informací o zemi původu a skutečností tvrzených žalobcem nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky České republiky.

23. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
24. Žalovaný důkladně posoudil všechny relevantní otázky, včetně např. dodržení mezinárodních závazků, situace v domovské zemi, rodinné a jiné situace žalobce. Současně soud opětovně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
25. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.02.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.